

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

04 octombrie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iulie 2017, declarate de către procurorul șef interimar al Procuraturii de circumscripție Chișinău, Bolduratu Vasile și avocatul Harea Dumitru în numele părții vătămate Gofman Ludmila, în cauza penală în privința lui

Bîrsan Gheorghe Mihail, născut la
XXXXX, originar din XXXXX,
domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 22.12.2014 - 15.05.2017;

2. Instanța de apel: 08.06.2017 - 10.07.2017;

3. Instanța de recurs: 10.08.2017 - 04.10.2017

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești, sediul Central din 15 mai 2017, Bîrsan Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.251 Cod penal la un an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita activități ce țin de gestiunea și administrarea bunurilor, pe un termen de 2 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă, încasându-se din contul lui Bîrsan Gheorghe în beneficiul lui Gofman Ludmila prejudiciul material în mărime de 32000 lei și prejudiciul moral în mărime de 30000.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Gofman Ludmila, pe parcursul anului 2013, a formulat în adresa Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Agropiese TGR Grup” SRL și Bîrsan Gheorghe privind revendicarea din posesia nelegitimă a bunurilor ce-i aparțin, și anume: mașină de montat anvelope la prețul de 10000 lei, mașină de balansat anvelope la prețul de 10000 lei, mașină de sudat la prețul de 2700 lei, elevator la prețul de 16000 lei, jack hidraulic 3 tone la prețul de 2000 lei, jack hidraulic 420303 la prețul de 2800 lei, elevator simetric cu doi stâlpi (4 tone) la prețul de 16000 lei.

În cadrul judecării cauzei civile, la solicitarea reclamantei, în baza încheierii Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău nr.2-3097/13 din 18 iunie 2013, privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin procesul-verbal de sechestru nr.020-389/13 din 19 iunie 2013, întocmit de către executorul judecătoresc Tcacenco Alexandru, asupra tuturor bunurilor indicate, care se aflau depozitate pe teritoriul

depozitului situat pe str.Leova 1, or.Hâncești, a fost aplicat sechestrul, bunurile indicate fiind transmise spre păstrare lui Bîrsan Gheorghe, care la momentul întocmirii procesului-verbal a fost preîntâmpinat de răspundere penală, conform art.251 Cod penal, pentru însușirea, înstrăinarea, substituirea sau tănuirea bunurilor, sechestrate.

După data indicată și până la 07 iulie 2014, data și ora exactă nefiind stabilite de către organul de urmărire penală, inculpatul Bîrsan Gheorghe acționând intenționat, încălcând prevederile legislației, în circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală, a însușit elevatorul la prețul de 16000 lei și elevatorul simetric cu doi stâlpi (4 tone) la prețul de 16000 lei, tănuindu-le de executorul judecătoresc Tcacenco Alexandru, care acționând în baza titlului executoriu nr.2-3097 din 28 august 2013, deplasându-se către depozitul situat pe str.Leova 1, or.Hâncești, a constatat lipsa acestor bunuri, fapt confirmat prin procesul-verbal de transmitere a bunurilor din 07 iulie 2014 și procesul-verbal nr.020-696/2014 din 08 iulie 2014, privind imposibilitatea de executare.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul V.Ceban în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Gh.Bîrsan să fie achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii imputate, pe motiv că nu există fapta infracțiunii, invocând că instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; lipsesc elementele infracțiunii imputate; instanța ilegal a dispus aplicarea față de inculpat a arestului preventiv până la definirea sentinței, necesitatea aplicării acestuia nefiind argumentată și justificată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iulie 2017, apelul declarat de către avocatul V.Ceban în numele inculpatului a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Gh.Bîrsan a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.251 Cod penal, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii imputate.

Instanța de apel a reținut că, de către organul de urmărire penală Bîrsan Gheorghe este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.251 Cod penal în următoarele circumstanțe:

Pe parcursul anului 2013, partea vătămată Gofman Ludmila a formulat în adresa Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Agropiese TGR Grup” SRL și Bîrsan Gheorghe privind revendicarea din posesia nelegitimă a bunurilor ce-i aparțin, și anume: mașină de montat anvelope la prețul de 10000 lei, mașină de balansat anvelope la prețul de 10000 lei, mașină de sudat la prețul de 2700 lei, elevator la prețul de 16000 lei, jack hidraulic 3 tone la prețul de 2000 lei, jack hidraulic 420303 la prețul de 2800 lei, elevator simetric cu doi stâlpi (4 tone) la prețul de 16000 lei.

În cadrul judecării cauzei civile, la solicitarea reclamantei Gofman Ludmila, în baza încheierii Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău nr.2-3097/13 din 18 iunie 2013, privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin procesul-verbal de sechestrul nr.020-389/13 din 19 iunie 2013, întocmit de către executorul judecătoresc Tcacenco Alexandru, asupra tuturor bunurilor indicate, care se aflau depozitate pe teritoriul depozitului situat pe str.Leova 1, or.Hâncești, a fost aplicat sechestrul, bunurile indicate fiind transmise spre păstrare lui Bîrsan Gheorghe, care la

momentul întocmirii procesului-verbal a fost preîntâmpinat de răspundere penală, conform art.251 Cod penal, pentru însușirea, înstrăinarea, substituirea sau tănuirea bunurilor, sechestrate.

După data indicată și până la 07 iulie 2014, data și ora exactă nefiind stabilite de către organul de urmărire penală, inculpatul Bîrsan Gheorghe acționând intenționat, încălcând prevederile legislației, în circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală, a însușit elevatorul la prețul de 16000 lei și elevatorul simetric cu doi stâlpi (4 tone) la prețul de 16000 lei, tănuindu-le de executorul judecătoresc Tcacenco Alexandru, care acționând în baza titlului executoriu nr.2-3097 din 28 august 2013, deplasându-se către depozitul situat pe str.Leova 1, or.Hâncești, a constatat lipsa acestor bunuri, fapt confirmat prin procesul-verbal de transmitere a bunurilor din 07 iulie 2014 și procesul-verbal nr.020-696/2014 din 08 iulie 2014, privind imposibilitatea de executare.

Aceste acțiuni ale inculpatului Gh.Bîrsan au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art.251 Cod penal, însușirea și tănuirea bunurilor sechestrate, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri

Astfel, ca rezultat al reexaminării ansamblului de probe prezentate în susținerea învinuirii, și anume a declarațiilor părții vătămate L.Gofman, ale martorilor A.Tcacenco, I.Camenschi, I.Stoian, N.Moșneaga, V.Mostoboi și actele cauzei - copiile titlurilor executorii de aplicare a sechestrului din 18.06.2013 și 28.08.2013; copiile proceselor-verbale de sechestru nr.020-389113 din 19.06.2013, de transmitere a bunurilor din 07.07.2014, de constatare a lipsei bunurilor transmise spre păstrare nr.020-696/2014 din 08.07.2014, de constatare a faptului că Gh.Bîrsan nu a restituit benevol bunurile SA „Moldovagaz” nr.056-356r/2014 din 19.02.2014, de cercetare la fata locului din 20.11.2014, cu tabelul fotografic; copia cererii de chemare în judecată din 14.06.2013; copia hotărârii Judecătoriei Botanica din 28.08.2013, cercetate și verificate minuțios, instanța de apel dându-le o nouă apreciere, a conchis că fapta imputată lui Gh.Bîrsan nu întrunește elementele infracțiunii.

În acest sens, instanța de apel a indicat că, potrivit art.120 alin.(2) Cod de executare, în cazul în care creditorul refuză să preia la păstrare bunurile, cu acordul părților se numește un administrator sau bunurile se dau la păstrare în baza unui contract de depozit.

Consecvent, instanța de apel a notat că, potrivit procesului-verbal de sechestru nr.020-389/13 din 19.06.2013, întocmit de executorul judecătoresc A.Tcacenco, se constată că inculpatul a refuzat să primească bunurile sechestrate la păstrare, a refuzat să semneze procesul-verbal de sechestru, și nu a semnat obligațiunea privind răspunderea pentru însușire, înstrăinare, substituire sau tănuire a bunurilor conform art.251 Cod penal. Mai mult, în respectivul proces-verbal nu este indicat locul aflării bunurilor sechestrate or, conform titlului executoriu privind aplicarea sechestrului, sunt indicați doi debitori: ÎM „Agropiese TGR Grup” SRL, cu adresa în or.Chișinău, str.Muncești 271/7 și Gh.Bîrsan - or.Hîncești, str.Ceaicovschi 8.

De asemenea, instanța a reținut că probele prezentate de către acuzare nu probează întrunirea laturii obiective a infracțiunii imputate - însușirea sau tănuirea bunurilor de către inculpat.

Respectiv, ținând cont de cele expuse supra, precum și reieșind din prevederile art.385 alin.(1) pct.1)-4) Cod de procedură penală, instanța de apel a ajuns la concluzia că Gh.Bîrsan urmează a fi achitat, pe motiv că fapta imputată lui nu întrunește elementele infracțiunii.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

- procurorul care, indicând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei, vinovăția inculpatului în tănuirea bunurilor sechestrate și predate acestuia la păstrare fiind pe deplin dovedită; - hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar:

- avocatul D.Harea în numele părții vătămate L.Gofman care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța de apel a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei, vinovăția inculpatului fiind pe deplin dovedită prin declarațiile părții vătămate, a martorilor M.Gofman, A.Tcacenco, I.Camenschii, Iu.Stoia, N.Moșneaga și procesele-verbale de sechestru și de transmitere a bunurilor din 19.06.2013, 07.07.2014 și 08.07.2014.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurenții în recurs au invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul dat în raport cu motivele invocate în recursurile declarate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Cu referire la temeiurile invocate de recurenți, Colegiul penal menționează că, decizia recurată a fost motivată plenar și consecvent în baza materialelor cauzei prin prisma legislației pertinente.

Cercetarea judecătorească efectuată de instanța de apel a identificat la adoptarea hotărîrii primei instanțe, deficiențe vis-a-vis de aprecierea eronată a probelor, elucidarea și stabilirea circumstanțelor importante pentru soluționarea cauzei, fapt care au dus la condamnarea neîntemeiată a inculpatului Gh.Bîrsan, pe care le-a corectat.

Astfel, Colegiul penal conchide că, instanța de apel corect a menționat că sentința a fost bazată doar pe presupuneri, dar nu pe probe veridice, care au fost prezentate și cercetate în cadrul judecării cauzei, instanța acceptând și preluând

abordările și concluziile organului de urmărire penală cu privire la vinovăția inculpatului.

Mai mult, instanța de apel just a considerat eronate argumentele primei instanțe referitoare la faptul că vina inculpatului este dovedită prin procesele-verbale de sechestrul a bunurilor din 19.06.2013 și copia proceselor-verbale din 07.07.2014 și 08.07.2014, prin care lui Gh.Bîrsan i-au fost transmise bunurile la păstrare și a fost preîntâmpinat de răspundere penală potrivit art.251 Cod penal or, acestea nu dovedesc faptul comiterii de către inculpat a infracțiunii încriminate.

Colegiul penal ține să menționeze că, prevederile art.251 Cod penal pot fi aplicate dacă însușirea-tăinuirea este săvârșită de către persoana căreia i-a fost încredințate bunurile spre păstrare.

Astfel, din probele administrate în respectiva cauză penală este cert că Gh.Bîrsan nu a primit spre păstrare bunurile indicate în procesul-verbal de sechestrul a acestora din 19.06.2013, refuzând primirea lor, fapt confirmat prin înscrisurile din acest proces-verbal - „refuz să primesc bunurile la păstrare”, iar în rubricile „am luat cunoștință de procesul-verbal și am primit bunurile la păstrare” și „copia procesului-verbal am primit” a indicat „refuz să semnez”.

Reieșind din aceste date și reținând dispozițiile art.120 alin.(2) Cod de executare, instanța de apel corect a indicat că, în cazul în care Gh.Bîrsan a refuzat să preia la păstrare bunurile sechestrate, cu acordul părților, urma să se numească un administrator sau bunurile urmau a fi date la păstrare în baza unui contract de depozit.

Potrivit textului recursurilor se evidențiază că, recurenții critică aprecierea probelor, însă, nu argumentează ilegalitatea hotărârii judecătorești din punct de vedere al erorii de drept admise la judecarea cauzei, astfel, instanța de recurs constată că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art.99-101 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a dispus achitarea lui Gh.Bîrsan de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.251 Cod penal, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

La fel, instanța de apel corect a indicat că, acuzarea nu a prezentat probe pertinente și concludente, care în coroborare cu circumstanțele cauzei ar dovedi vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate. Potrivit prevederilor art.394 alin.(3) Cod de procedură penală, instanța de apel a făcut o analiză amplă probelor administrate în cauză, aduse în sprijinul acuzării inculpatului, argumentând detaliat respingerea lor. Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere corectă, concluziile făcute de instanța de apel rezultă din materialul factologic acumulat la prezenta cauză.

Totodată, Colegiul penal menționează că, în recursurile declarate, recurenții doar enumeră probele administrate și verificate de instanța de apel care, în opinia acestora, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate. În același context, în vederea respingerii argumentelor invocate în recursuri referitor la chestiunea de apreciere a probelor, Colegiul penal atestă că, la etapa judecării

recursului, nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, acestea fiind atributul exclusiv al acestor instanțe.

Colegiul reține că, în conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal, reglementat de art.24 Cod de procedură penală, urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sunt separate și se efectuează de diferite organe și persoane. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Funcția acuzării este pusă pe seama procurorului care intenționează cauza penală, înaintează învinuirea, susține acuzarea în instanțele de judecată.

În pofida acestor cerințe, în ședința instanței de apel procurorul nu a prezentat probe, din care incontestabil s-ar deduce vinovăția inculpatului Gh.Bîrsan. Acesta, fiind audiat atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, a respins învinuirea, declarând că a refuzat să primească la păstrare cele două elevatoare, având în vedere că acestea se aflau în depozitul nr.2, unde aveau acces doar soții Gofman, toate bunurile care se aflau în depozitul nr.1, la care el avea acces, au fost transmise executorului, conform hotărârii judecătorești. Din procesul-verbal de transmitere a bunurilor din 07.07.2014, la fel rezultă că inculpatul a menționat că elevatoarele se păstrau în depozitul nr.2 la care el nu avea acces, unde executorul judecătoresc a indicat *„Gh.Bîrsan a comunicat că elevatoarele menționate se află la păstrare într-un depozit care aparține „Hîncești-Gaz” și el nu are acces la aceste încăperi”*.

Astfel, probe ce ar demonstra direct vinovăția inculpatului, nu au fost prezentate de către procuror or, nici declarațiile părții vătămate, ale martorilor și nici actele cauzei administrate în cadrul urmăririi penale nu pot dovedi cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Așadar, argumentele recurențelor, precum că instanța de apel a apreciat arbitrar și eronat probele și circumstanțele cauzei, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate fiind dovedită, contravin materialelor cauzei, or, Colegiul penal reiterează că, instanța de apel corect și în deplină măsură a dat apreciere probelor și circumstanțelor cauzei și corect a constatat că învinuirea adusă lui Gh.Bîrsan nu este bazată pe probe directe, pertinente și concludente ce ar confirma vinovăția acestuia, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că instanța de apel și-a motivat soluția privind nevinovăția inculpatului, care a fost expusă pe larg la pct.4 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

Instanța de apel la adoptarea hotărârii, a respectat prevederile art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, iar decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului declarat de către avocatul V.Ceban în numele inculpatului și adoptarea soluției de achitare a acestuia din urmă.

Analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acesteia.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursurilor declarate de către procuror și avocatul D.Harea în numele părții vătămate L.Gofman, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul șef interimar al Procuraturii de circumscripție Chișinău, Bolduratu Vasile și avocatul Harea Dumitru în numele părții vătămate Gofman Ludmila, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iulie 2017, în cauza penală în privința lui Bîrsan Gheorghe, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțarea integrală la 01 noiembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu